

บันทึกข้อความ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เลขรับที่... ๐๖๙๙
วันที่... ๑๑ ธ.ค. ๒๕๖๐
เวลา... ๑๔.๔๕ น.

ส่วนราชการ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่ สศว ๐๒๙๙/ว ๒๕๖๐

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอเชิญร่วมส่งข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดกำแพงเพชร โครงการ ๑ หน่วย ๑ ศิลปวัฒนธรรม

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ด้วย สำนักศิลปะและวัฒนธรรม ได้กำหนดจัดโครงการ ๑ หน่วย ๑ ศิลปวัฒนธรรม ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดกำแพงเพชร ในรูปแบบสารสนเทศ ให้เกิดเป็นประโยชน์สำหรับการสืบค้นและเผยแพร่ต่อสาธารณชน อีกทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ที่สนใจเกี่ยวกับจังหวัดกำแพงเพชร โดยมีทุนอุดหนุน ทุนละ ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๐ ทุน

ในการนี้ สำนักฯ จึงขอเรียนเชิญคณาจารย์ภายในหน่วยงานของท่านร่วมส่งข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดกำแพงเพชร ตามรูปแบบแนวทางการสำรวจที่สำนักศิลปะและวัฒนธรรมกำหนดให้ เพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลระบบสารสนเทศกำแพงเพชรศึกษา ทั้งนี้ ข้อมูลศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับคัดเลือก จะได้รับเงินเป็นทุนอุดหนุน พร้อมทั้งใช้เป็นผลงานสำหรับการประเมินผลการปฏิบัติราชการ (A1) โดยรายละเอียดในการจัดส่ง ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลการสำรวจด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดกำแพงเพชร ที่มีรูปแบบแนวทางและประเด็นที่สำนักศิลปะและวัฒนธรรมกำหนดให้ (เอกสารหมายเลข ๑)

๒. บทความวิชาการทางด้านศิลปวัฒนธรรม ที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลการสำรวจดังกล่าว (เอกสารหมายเลข ๒)

กำหนดส่งหัวข้อการสำรวจข้อมูลตามแบบตอบรับการสำรวจภายในวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๑ ได้ที่สำนักศิลปะและวัฒนธรรม facebook : www.facebook.com/culturekpru โทร.๐๕๕-๗๐๖-๕๕๕ ต่อ ๑๖๐๑ ประกาศข้อมูลที่ผ่านการคัดเลือกให้ได้รับทุนอุดหนุน ในวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ และกำหนดส่งข้อมูลสำรวจ รวมถึงบทความวิชาการ ภายในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

Wgm

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พชรุไพ ประภัสสร)

ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

แบบตอบรับการสำรวจข้อมูลเพื่อบรรจุไว้ในระบบสารสนเทศฐานข้อมูลกำแพงเพชรศึกษา
โครงการ ๑ หน่วย ๑ ศิลปวัฒนธรรม

หน่วยงาน

หัวข้อที่ทำการสำรวจ

รายชื่อทีมสำรวจ

1.เบอรรมีถือ.....
2.เบอรรมีถือ.....
3.เบอรรมีถือ.....
4.เบอรรมีถือ.....
5.เบอรรมีถือ.....

แนวทางการสำรวจข้อมูลเพื่อบรรจุไว้ในระบบสารสนเทศฐานข้อมูลกำแพงเพชรศึกษา

1. ขาติพันธุ์ ชุมชนและสังคม

1.1. ข้อมูลทั่วไป

- 1.1.1. ชื่อชาติพันธุ์/ชุมชน/สังคม
- 1.1.2. ชื่อเรียกตนเอง
- 1.1.3. ที่ตั้ง
- 1.1.4. ชื่อที่ผู้อื่นเรียก
- 1.1.5. ภาษาที่ใช้พูด/เขียน
- 1.1.6. ประวัติความเป็นมา
- 1.1.7. ข้อมูลประชากรศาสตร์
- 1.1.8. ข้อมูลเชิงภูมิศาสตร์

1.2. วิถีชีวิต

- 1.2.1. อาชีพ
- 1.2.2. ครอบครัว
- 1.2.3. การแต่งกาย
- 1.2.4. ที่อยู่อาศัย/ความเป็นอยู่

1.3. ประเพณี

- 1.3.1. ความเชื่อ
- 1.3.2. ศาสนา
- 1.3.3. ประเพณีอื่นๆ
- 1.3.4. ศิลปะการแสดง

1.4. ข้อมูลอื่นๆ

- 1.4.1. สถานการณ์ปัจจุบันของชาติพันธุ์
- 1.4.2. ข้อมูลอื่นๆ

1.5. ข้อมูลการสำรวจ

- 1.5.1. แหล่งอ้างอิง
- 1.5.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
- 1.5.3. วันปรับปรุงข้อมูล
- 1.5.4. ผู้สำรวจข้อมูล
- 1.5.5. คำสำคัญ (tag)

2. บันทึกเหตุการณ์สำคัญ

2.1. ข้อมูลทั่วไป

- 2.1.1. ชื่อเหตุการณ์
- 2.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
- 2.1.3. สถานที่เกิดเหตุการณ์
- 2.1.4. วันที่เกิดเหตุการณ์
- 2.1.5. ความเป็นมาของเหตุการณ์

2.2. ข้อมูลจำเพาะ

- 2.2.1. ข้อมูลตามบันทึกเหตุการณ์ (ตามช่วงเวลา)
- 2.2.2. บทสรุปเหตุการณ์
- 2.2.3. บุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์

2.3. ข้อมูลการสำรวจ

- 2.3.1. แหล่งอ้างอิง
- 2.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
- 2.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
- 2.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
- 2.3.5. คำสำคัญ (tag)

3. บุคคลสำคัญ ปราชญ์ชาวบ้าน

3.1. ข้อมูลทั่วไป

- 3.1.1. ชื่อบุคคล
- 3.1.2. ตำแหน่ง
- 3.1.3. วัน/เดือน/ปีเกิด
- 3.1.4. ภูมิลำเนา
- 3.1.5. อาชีพ
- 3.1.6. ที่อยู่

3.2. ข้อมูลเชิงชีวประวัติ

- 3.2.1. ชีวประวัติ/ความเป็นมา
- 3.2.2. ความชำนาญ/ความสนใจ
- 3.2.3. ผลงานสำคัญ/ที่สร้างชื่อเสียง
- 3.2.4. ผลงาน/เกียรติคุณ/รางวัล อื่นๆ
- 3.2.5. แนวทางการปฏิบัติ/การดำเนินชีวิต

3.3. ข้อมูลการสำรวจ

- 3.3.1. แหล่งอ้างอิง
- 3.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
- 3.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
- 3.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
- 3.3.5. คำสำคัญ (tag)

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.1. ข้อมูลทั่วไป

- 4.1.1. ชื่อภูมิปัญญา
- 4.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
- 4.1.3. ความเป็นมาของภูมิปัญญา

- 4.1.4. ผู้ค้นพบ/ผู้คิดค้น/ผู้นำมาใช้
- 4.1.5. วัน/เดือน/ปี ที่ค้นพบ
- 4.2. ข้อมูลภูมิปัญญา
 - 4.2.1. แนวคิดภูมิปัญญา
 - 4.2.2. วัตถุประสงค์ของภูมิปัญญา
 - 4.2.3. กระบวนการทำงานของภูมิปัญญา
 - 4.2.4. กระบวนการการนำภูมิปัญญามาประยุกต์ใช้
 - 4.2.5. ผลที่ได้จากภูมิปัญญา
 - 4.2.6. สิ่งที่ต้องคำนึงในการนำภูมิปัญญามาประยุกต์ใช้
- 4.3. ข้อมูลการสำรวจ
 - 4.3.1. แหล่งอ้างอิง
 - 4.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 4.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 4.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 4.3.5. คำสำคัญ (tag)

5. ทรัพยากรธรรมชาติ

- 5.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 5.1.1. ชื่อเรียกทางการ
 - 5.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
 - 5.1.3. ที่ตั้ง/ที่ค้นพบ
 - 5.1.4. ที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์
 - 5.1.5. สภาพภูมิวิทยา
 - 5.1.6. ประเภททรัพยากร
 - 5.1.7. สถานะการขึ้นทะเบียน
 - 5.1.8. หน่วยงานที่ดูแลรักษา
- 5.2. ข้อมูลจำเพาะทรัพยากรธรรมชาติ
 - 5.2.1. ประวัติความเป็นมา/คำบอกเล่า/ตำนาน
 - 5.2.2. อายุทรัพยากร
 - 5.2.3. ข้อมูลจำเพาะทางวิทยาศาสตร์
 - 5.2.4. ทรัพยากรแวดล้อม
- 5.3. ข้อมูลการสำรวจ
 - 5.3.1. แหล่งอ้างอิง
 - 5.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ

- 5.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
- 5.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
- 5.3.5. คำสำคัญ (tag)

6. แหล่งโบราณสถาน

- 6.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 6.1.1. ชื่อแหล่งโบราณสถาน
 - 6.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
 - 6.1.3. ที่ตั้ง (ที่อยู่)
 - 6.1.4. ที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์
 - 6.1.5. สภาพธรณีวิทยา
 - 6.1.6. หน่วยงานที่ดูแลรักษา
 - 6.1.7. สถานะการขึ้นทะเบียน
- 6.2. ข้อมูลทางโบราณคดี
 - 6.2.1. ประวัติความเป็นมา/คำบอกเล่า/ตำนาน
 - 6.2.2. ลักษณะสิ่งปลูกสร้าง
 - 6.2.3. ลักษณะทางสถาปัตยกรรม
 - 6.2.4. ยุคทางโบราณคดี
 - 6.2.5. สมัย/วัฒนธรรม
 - 6.2.6. อายุทางโบราณคดี
 - 6.2.7. อายุทางวิทยาศาสตร์
 - 6.2.8. อายุทางตำนาน
 - 6.2.9. ประเภทของแหล่งโบราณคดี
- 6.3. ข้อมูลการสำรวจ
 - 6.3.1. แหล่งอ้างอิง
 - 6.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 6.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 6.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 6.3.5. คำสำคัญ (tag)

7. โบราณวัตถุ

- 7.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 7.1.1. ชื่อเรียกทางการ
 - 7.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
 - 7.1.3. ที่ตั้งแหล่งค้นพบ
 - 7.1.4. ที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์
 - 7.1.5. หน่วยงานที่ดูแลรักษา

- 7.1.6. ผู้ค้นพบ
- 7.1.7. สถานะการขึ้นทะเบียน
- 7.1.8. สถานที่เก็บรักษา
- 7.2. ข้อมูลทางโบราณคดี
 - 7.2.1. ประวัติความเป็นมา/คำบอกเล่า/ตำนาน
 - 7.2.2. ยุคทางโบราณคดี
 - 7.2.3. สมัย/วัฒนธรรม
 - 7.2.4. อายุทางโบราณคดี
 - 7.2.5. อายุทางวิทยาศาสตร์
 - 7.2.6. อายุทางตำนาน
 - 7.2.7. ประเภทของแหล่งโบราณคดี
- 7.3. ข้อมูลจำเพาะวัตถุโบราณ
 - 7.3.1. คำอธิบาย/ลักษณะ/รูปพรรณ
 - 7.3.2. วัสดุผลิตภัณฑ์
 - 7.3.3. ประเภทการใช้งาน
 - 7.3.4. กระบวนการผลิต/ขั้นตอนการใช้งาน
- 7.4. ข้อมูลการสำรวจ
 - 7.4.1. แหล่งอ้างอิง
 - 7.4.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 7.4.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 7.4.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 7.4.5. คำสำคัญ (tag)

8. ศาสนสถาน และสิ่งศักดิ์สิทธิ์

- 8.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 8.1.1. ชื่อเรียก
 - 8.1.2. ศาสนา
 - 8.1.3. ที่ตั้ง
 - 8.1.4. ที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์
 - 8.1.5. หน่วยงานที่ดูแลรักษา
 - 8.1.6. สถานะการขึ้นทะเบียน
 - 8.1.7. วัน/เดือน/ปีก่อสร้าง
- 8.2. ข้อมูลจำเพาะ
 - 8.2.1. ประวัติความเป็นมา/คำบอกเล่า/ตำนาน
 - 8.2.2. ลักษณะทางสถาปัตยกรรม
 - 8.2.3. บุคคลที่เกี่ยวข้อง

- 8.2.4. วิธี/ขั้นตอน/กระบวนการในการสักการะ
- 8.3. ข้อมูลการสำรวจ
 - 8.3.1. แหล่งอ้างอิง
 - 8.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 8.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 8.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 8.3.5. คำสำคัญ (tag)

9. จารึก

- 9.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 9.1.1. ชื่อจารึก
 - 9.1.2. ประเภทจารึก
 - 9.1.3. ที่ตั้งแหล่งค้นพบ
 - 9.1.4. ที่ตั้งพิกัดทางภูมิศาสตร์
 - 9.1.5. หน่วยงานที่ดูแลรักษา
 - 9.1.6. ผู้ค้นพบ
 - 9.1.7. สถานะการขึ้นทะเบียน
- 9.2. ข้อมูลทางโบราณคดี
 - 9.2.1. ประวัติความเป็นมา/คำบอกเล่า/ตำนาน
 - 9.2.2. ยุคทางโบราณคดี
 - 9.2.3. สมัย/วัฒนธรรม
 - 9.2.4. อายุทางโบราณคดี
 - 9.2.5. อายุทางวิทยาศาสตร์
 - 9.2.6. อายุทางตำนาน
 - 9.2.7. ประเภทของแหล่งโบราณคดี

- 9.3. ข้อมูลการสำรวจ
 - 9.3.1. แหล่งอ้างอิง
 - 9.3.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 9.3.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 9.3.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 9.3.5. คำสำคัญ (tag)

10. วรรณกรรม บทเพลงและบทกวี

- 10.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 10.1.1. ชื่อวรรณกรรม/บทเพลง/บทกวี
 - 10.1.2. ผู้แต่ง
 - 10.1.3. สถานที่ค้นพบวรรณกรรม/บทเพลง/บทกวี

- 10.1.4. ประเภทคำประพันธ์
- 10.1.5. ฉันทลักษณ์
- 10.1.6. ประเภทคำประพันธ์
- 10.1.7. ประวัติวรรณกรรม/บทเพลง/บทกวี
- 10.1.8. ยุค/สมัย/วันเดือนปีที่ประพันธ์
- 10.2. ข้อมูลการสำรวจ
 - 10.2.1. แหล่งอ้างอิง
 - 10.2.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 10.2.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 10.2.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 10.2.5. คำสำคัญ (tag)
- 11. อาหาร ขนม และเครื่องดื่มประจำถิ่น
 - 11.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 11.1.1. ชื่ออาหาร/ขนม/เครื่องดื่ม
 - 11.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
 - 11.1.3. แหล่ง/ถิ่นอาหาร
 - 11.1.4. ประเภทอาหาร/ขนม/เครื่องดื่ม
 - 11.1.5. ผู้คิดค้น
 - 11.2. ข้อมูลจำเพาะ
 - 11.2.1. ประวัติความเป็นมา
 - 11.2.2. สรรพคุณ
 - 11.3. ข้อมูลการประกอบอาหาร
 - 11.3.1. เครื่องปรุง
 - 11.3.2. ขั้นตอนการปรุง
 - 11.3.3. การเสิร์ฟ/การรับประทาน
 - 11.4. ข้อมูลการสำรวจ
 - 11.4.1. แหล่งอ้างอิง
 - 11.4.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 11.4.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 11.4.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 11.4.5. คำสำคัญ (tag)

- 12. กีฬา กิจกรรมและนันทนาการท้องถิ่น
 - 12.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 12.1.1. ชื่อกีฬา/กิจกรรม/นันทนาการ
 - 12.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
 - 12.1.3. ประเภทกีฬา/กิจกรรม/นันทนาการ
 - 12.1.4. โอกาสที่ใช้
 - 12.1.5. ผู้คิดค้น
 - 12.1.6. สถานที่ริเริ่ม/สถานที่จัดกิจกรรม
 - 12.2. ข้อมูลจำเพาะกีฬา กิจกรรม
 - 12.2.1. ประวัติความเป็นมา
 - 12.2.2. อุปกรณ์ประกอบ
 - 12.2.3. ขั้นตอน/วิธี/กระบวนการ
 - 12.2.4. กฎกติกา/มารยาท
 - 12.2.5. ระยะเวลา
 - 12.3. ข้อมูลผู้เล่น/ร่วมกิจกรรม
 - 12.3.1. เพศผู้เล่น
 - 12.3.2. จำนวนผู้เล่น
 - 12.3.3. ลักษณะผู้เล่น
 - 12.3.4. การแต่งกายของผู้เล่น
 - 12.4. ข้อมูลการสำรวจ
 - 12.4.1. แหล่งอ้างอิง
 - 12.4.2. วันเดือนปีที่สำรวจ
 - 12.4.3. วันปรับปรุงข้อมูล
 - 12.4.4. ผู้สำรวจข้อมูล
 - 12.4.5. คำสำคัญ (tag)
- 13. วัฒนธรรมการแสดง
 - 13.1. ข้อมูลทั่วไป
 - 13.1.1. ชื่อการแสดง
 - 13.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ
 - 13.1.3. ประเภทการแสดง
 - 13.1.4. โอกาสที่ใช้ในการแสดง
 - 13.1.5. ผู้คิดค้น
 - 13.1.6. สถานที่ริเริ่ม/สถานที่จัดแสดง

13.2. ข้อมูลการแสดง

13.2.1. ประวัติความเป็นมา

13.2.2. อุปกรณ์ประกอบ

13.2.3. ขั้นตอน/วิธี/กระบวนการ

13.2.4. ทำการแสดงจำเพาะ

13.3. ข้อมูลผู้แสดง

13.3.1. เพศผู้แสดง

13.3.2. จำนวนผู้แสดง

13.3.3. ลักษณะผู้แสดง

13.3.4. การแต่งกายผู้แสดง/เครื่องประดับ

13.4. ข้อมูลเพลง/ดนตรี

13.4.1. เพลงที่ใช้ในการแสดง

13.4.2. เนื้อร้อง/ทำนอง

13.4.3. ผู้แต่งเพลง เนื้อร้อง/ทำนอง

13.4.4. เครื่องดนตรีประกอบ

13.5. ข้อมูลการสำรวจ

13.5.1. แหล่งอ้างอิง

13.5.2. วันเดือนปีที่สำรวจ

13.5.3. วันปรับปรุงข้อมูล

13.5.4. ผู้สำรวจข้อมูล

13.5.5. คำสำคัญ (tag)

14. ประเพณี

14.1. ข้อมูลทั่วไป

14.1.1. ชื่อเรียก

14.1.2. ชื่อเรียกอื่น

14.1.3. เดือนที่จัดงาน

14.1.4. เวลาทางจันทรคติ

14.1.5. สถานที่

14.1.6. ประเภทประเพณี

14.1.7. ประวัติความเป็นมา

14.1.8. ความสำคัญ

14.2. ข้อมูลการสำรวจ

14.2.1. แหล่งอ้างอิง

14.2.2. วันเดือนปีที่สำรวจ

14.2.3. วันปรับปรุงข้อมูล

14.2.4. ผู้สำรวจข้อมูล

14.2.5. คำสำคัญ (tag)

15. ผลิตภัณฑ์และของที่ระลึก

15.1. ข้อมูลทั่วไป

15.1.1. ชื่อเรียก

15.1.2. ชื่อเรียกอื่นๆ

15.1.3. คำอธิบาย

15.1.4. สถานที่

15.1.5. วัสดุผลิตภัณฑ์

15.1.6. ประเภทการใช้งาน

15.1.7. กระบวนการผลิต/ขั้นตอนการใช้งาน

15.2. ข้อมูลการสำรวจ

15.2.1. แหล่งอ้างอิง

15.2.2. วันเดือนปีที่สำรวจ

15.2.3. วันปรับปรุงข้อมูล

15.2.4. ผู้สำรวจข้อมูล

15.2.5. คำสำคัญ (tag)

บทความสารคดี

สายพระเนตรอันกว้างไกล ทรงนำมรดกไทยสู่มรดกโลก

อาจารย์นิพนธ์ ผลเจริญ

วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเสด็จสวรรคต ถือเป็นวันมหาวิปโยคอีกวันหนึ่งของคนไทย ที่สูญเสีย “พ่อแห่งแผ่นดิน” ไปอย่างไม่มีวันกลับ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ครองราชย์ยาวนานที่สุดในโลก นับตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙ ตลอดรัชสมัยกว่า ๗๐ ปีที่ผ่านมาท่านทรงงานหนักเพื่อความผาสุกของประชาชนชาวไทย อย่างที่ไม่มีพระมหากษัตริย์พระองค์ใดในประวัติศาสตร์โลกหัดเทียมได้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ และไม่มีปัญหาด้านการพัฒนา แต่เราชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่างเคยได้รับน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านโครงการหลวง นับร้อยโครงการที่ส่งผลให้พวกเรามีวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาและเมืองบริวาร ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกจากองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่น้อยคนนักที่จะรู้เบื้องหลังที่แท้จริงว่า กว่าที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะกลายมาเป็นเมืองที่เป็นศรีสง่าของประเทศ และเป็นที่ยื่นชมของชาวโลกนั้น มีต้นเหตุมาจากพระมหากษัตริย์องค์หนึ่งของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

๑. มรดกโลกนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาและเมืองบริวาร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระราชดำริกับรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการและอธิบดีกรมศิลปากร เมื่อคราวเสด็จทอดพระเนตรโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ที่ยึดเป็นของกลางจากการลักลอบขุดกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะ ณ กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังนี้

“...โบราณวัตถุและศิลปวัตถุที่พบในกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะขณะนี้ สมควรจะได้มีพิพิธภัณฑ์สถานเก็บรักษาและแสดงให้เห็นประชาชนชมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยานี้ หากควรนำไปเก็บรักษาและตั้งแสดง ณ ที่อื่นไม่ โบราณวัตถุและศิลปวัตถุของท้องถิ่นใดก็ควรเก็บรักษาและตั้งแสดงไว้ในพิพิธภัณฑ์สถานของจังหวัดนั้นๆ...”

(พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ที่มา : กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม)

ด้วยเหตุนี้กรมศิลปากรจึงได้สร้างพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยาขึ้น เพื่อเก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุที่พบจากกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะรวมทั้งโบราณวัตถุจากแหล่งอื่นๆ ที่พบในจังหวัดนี้ โดยกระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้กรมศิลปากรเปิดรับเงินบริจาคจากประชาชน เนื่องจากกรมศิลปากรเห็นว่าพระพิมพ์ที่ได้จากกรุวัดราชบูรณะมีอยู่มากมายและซ้ำแบบกัน ผู้บริจาคจึงได้รับพระพิมพ์ที่พบจากกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะไว้เป็นที่ระลึกเงินบริจาคในการนี้รวมทั้งสิ้น ๓,๔๖๑,๔๘๒.๒๒ (สามล้านสี่แสนหกหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยแปดสิบสองบาทยี่สิบสองสตางค์) (พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา, ๒๕๕๖ : ๕๔) กรมศิลปากรรับผิดชอบออกแบบอาคารพิพิธภัณฑ์

และจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้จัดสรรที่ดินราชพัสดุประมาณ ๒๖ ไร่ ต้องจ่ายค่าปราบพื้นที่เพื่อขุดเซตดินไม้และสิ่งปลูกสร้างของราษฎร รวมทั้งโยกย้ายสถานีตำรวจภูธรวังโบราณไปยังพื้นที่ใหม่ สร้างบ้านพักเจ้าหน้าที่รักษาพิพิธภัณฑสถาน สร้างรั้วรอบเขตพิพิธภัณฑสถาน สิ่งอำนวยความสะดวกรวมทั้งอุปกรณ์ในการจัดตั้งโบราณวัตถุและศิลปวัตถุภายในอาคาร รวมเป็นค่าใช้จ่าย ๑,๔๙๖,๗๘๑ บาท ในส่วนของตัวอาคารพิพิธภัณฑสถาน พลเอกถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้มาเป็นผู้อุปถัมภ์และก่อสร้างอาคารเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ การก่อสร้างได้สำเร็จเรียบร้อยลงเมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๓ ค่าใช้จ่ายเฉพาะสร้างตัวอาคารเป็นเงิน ๑,๗๑๘,๕๐๐ บาท เมื่อรวมทั้งสองยอดค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๓,๒๑๕,๒๘๑ บาท คงเหลือเงินที่ประชาชนบริจาคอยู่อีก ๒๔๖,๗๐๑ บาท ๒๒ สตางค์ ซึ่งทางราชการได้นำไปใช้จ่ายในกิจการของพิพิธภัณฑสถานตามเจตจำนงของผู้บริจาค (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา, ๒๕๕๖ : ๕๕)

อาจกล่าวได้ว่าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา สร้างเสร็จสมบูรณ์ด้วยทรัพย์สินจากกรมมหาสมาบัติของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๒ (เจ้าสามพระยา) ที่โปรดให้สร้างบรรจุไว้ในกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะตั้งแต่ปี พ.ศ. ๑๙๖๗ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแก่พระราชบิดาและพระเชษฐาทั้งสองพระองค์ คือ เจ้าอ้ายพระยาและเจ้ายี่พระยา ดังนั้นพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อัญเชิญพระนามสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๒ (เจ้าสามพระยา) ผู้ทรงสร้างพระปรางค์วัดราชบูรณะ เป็นนามพิพิธภัณฑสถานและเป็นอนุสรณ์ถึงเจ้าสามพระยาว่า “พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา” พพิธภัณฑสถานแห่งนี้เป็นพิพิธภัณฑสถานภูมิภาคแห่งแรกในประเทศไทย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา, ๒๕๕๖ : ๕๕) และทรงมีพระราชดำรัสพระบาท ๓ พระที่นั่งเย็นภายหลังการเสด็จพระราชดำเนินเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา ดังนี้

ภาพที่ ๑ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จทอดพระเนตรโบราณวัตถุที่ยึดเป็นของกลางจากการลักลอบขุดกรุพระปรางค์ วัดราชบูรณะ ณ กองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๐
ที่มา : <http://www.finearts.go.th/chaosampraya/index.php/parameters/คลังภาพทรงคุณค่า/item/ภาพถ่ายเก่า-ในหลวงและพระราชินีเสด็จเยี่ยมชมพเจ้าสามพระยา>

“...การสร้างอาคารสมัยนี้ คงจะเป็นเกียรติสำหรับผู้สร้างคนเดียว แต่เรื่องโบราณสถานนั้นเป็นเกียรติของชาติ อัฐเกาๆ แผ่นเดียวก็มีค่า ควรจะช่วยกันรักษาไว้ ถ้าชาติสุโขทัย อยู่ธยาและกรุงเทพฯ แล้วประเทศไทยก็ไม่มีความหมาย ไม่ควรเอาของใหม่ไปปนกับของเก่า ควรจะรักษาของเก่าไว้เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจของพลเมืองและสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ จึงควรรักษาไว้...”

(พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ที่มา : กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม)

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยาตั้งอยู่ที่ถนนปรีดิพนมยงค์ ตำบลประตูชัย อยู่ฝั่งตรงข้ามกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้เปิดดำเนินการมากกว่า ๕๖ ปีแล้ว เป็นที่เก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุที่มีค่ายิ่ง เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ตระหนักและภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ

นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมอีก ๒ แหล่ง ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุดรธานี ซึ่งทั้งสองแหล่งต่างได้รับพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จนประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์ศิลปวัตถุดังนี้

๒. มรดกโลกอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ศรีสัชนาลัยและกำแพงเพชร

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ศรีสัชนาลัยและกำแพงเพชรได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ก็เป็นผลมาจากความสนพระราชหฤทัยและห่วงใยโบราณสถานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเช่นกัน ข้อมูลจากศูนย์ประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๓ พบว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเสด็จเยี่ยมเยียนราษฎรในจังหวัดสุโขทัยตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๐๑-๒๕๓๕ เป็นจำนวน ๗ ครั้ง โดยเฉพาะบริเวณเมืองศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย

เมืองศรีสัชนาลัยเดิมมีชื่อว่าเมืองเชลียง ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมด้านทิศเหนือของกรุงสุโขทัย เป็นเมืองสำคัญในรัชสมัยของพระมหาธรรมราชาที่ ๑ หรือพระยาเลิไท พ.ศ. ๑๘๙๐-๑๙๑๗ (บูรพา โชติช่วง, ๒๕๕๙) เมืองศรีสัชนาลัยจึงมีโบราณสถานสำคัญหลายแห่ง

ศิลปวัตถุที่รวบรวมได้จากการขุดค้นและบูรณะโบราณสถานในจังหวัดสุโขทัยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้นำมารวบรวมไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง ตั้งอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย กรมศิลปากรได้ดำเนินการจัดสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ จนแล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติรามคำแหง จังหวัดสุโขทัยเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗ (กรมศิลปากร, ๒๕๕๙)

วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงประกอบพระราชพิธีบวงสรวงสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเสร็จแล้ว ได้เสด็จพระราชดำเนินไปยังบ้านรับรองหน่วยศิลปากรที่ ๓ เมืองศรีสัชนาลัย ทอดพระเนตรแบบจำลองเมืองศรีสัชนาลัย จากนั้นเสด็จชมโบราณสถาน วัดช้างล้อม วัดเจดีย์เจ็ดแถว วัดสวนแก้ว อุทยานใหญ่ วัดนางพญา หลักเมือง บริเวณพระราชวัง และวัดสวนแก้วอุทยานน้อย (บูรพา โชติช่วง, ๒๕๕๙) ในครั้งนี้ได้มีพระราชกระแสรับสั่งกับรองอธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้นคือ นายเกษม อินทโกศัย ดังนี้

“...โบราณสถานเมืองศรีสัชนาลัยนี้ เมื่อได้บูรณะเสร็จแล้วให้จัดการดูแลรักษาไว้ให้เป็นอย่างดี อย่าให้กลับชำรุดทรุดโทรมลงอีก โดยเฉพาะบริเวณพระราชวังที่ได้ขุดพบรากฐานนั้น ควรจะได้ขุดดูให้ทั่วถึง เพราะอาจพบจารึกหรือหลักฐานอันจะเป็นประโยชน์แก่ประวัติศาสตร์...”

(พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ที่มา : สยามรัฐออนไลน์)

นอกจากนี้เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๕ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้เสด็จเป็นการส่วนพระองค์ทอดพระเนตรโบราณสถานหลายแห่งในจังหวัดสุโขทัย ความสนพระราชหฤทัยของทั้งสองพระองค์ การเสด็จในแต่ละแห่งใช้เวลาานมาก ทรงเยี่ยมชมวัดเจดีย์เจ็ดยอดที่อยู่นอกประตูเมืองทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเมืองศรีสัชนาลัย รอยนัยพระที่นั่งไปไม่ถึงจึงทรงพระราชดำเนินโดยพระบาทไปตามทางคนเดิน ประมาณ ๓๐ นาที ถึงวัดเจดีย์เจ็ดยอด ซึ่งอยู่นอกกำแพงออกไปประมาณ ๑ กิโลเมตร ที่วัดมีเจดีย์รูปสี่เหลี่ยม มีร่องรอยพระพุทธรูปตั้งอยู่กลางเจดีย์ แต่ชำรุดจนไม่มีซาก บนยอดมีเจดีย์เล็กๆ ล้อมรอบยอดเจดีย์ใหญ่นับรวมได้ ๗ ยอด เป็นเจดีย์สมัยสุโขทัย เสด็จประทับพักเหนื่อยอยู่ที่เจดีย์แห่งนี้พอควร (บุรพา ไซติช่วง, ๒๕๕๙) พระองค์มีพระราชดำรัสถามถึงโบราณสถานบริเวณอรัญญิก หัวหน้าหน่วยศิลปากรที่ ๓ นายมะลิ โคกลั่นเทียะ ได้กราบบังคมทูลว่า มีหลายแห่ง เช่น วัดยายกับตา วัดพญาดำ และวัดอื่นๆ ที่ไม่ทราบชื่อ พระองค์มีพระราชดำรัสว่า

“เรื่องโบราณสถานบริเวณอรัญญิก ควรได้รับการขุดแต่ง บูรณะ และก่อสร้างถนนให้เข้าถึงด้วย”

(พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ที่มา : สยามรัฐออนไลน์)

หลังจากนั้นกรมศิลปากรได้ดำเนินการตามกระแสพระราชดำรัส อนุรักษ์และพัฒนาเมืองประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย รวมทั้งเมืองเก่าสุโขทัย และเมืองกำแพงเพชร ได้ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานและด้วยพระบารมี กรมศิลปากรได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการจัดทำแผนการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองศรีสัชนาลัย รวมทั้งเมืองเก่าสุโขทัย และเมืองกำแพงเพชร ในรูปแบบของอุทยานประวัติศาสตร์ ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและมาตรฐานสากล จนสามารถพลิกฟื้นเมืองให้เปลี่ยนจากเมืองที่มีสภาพเสื่อมโทรมจากการทำลายของคนและธรรมชาติ ได้กลายมาเป็นเมืองที่ปรากฏหลักฐานของอารยธรรมรุ่งโรจน์ในอดีตได้

ภาพที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเสด็จทอดพระเนตรวัดเจดีย์เจ็ดแถว จังหวัดสุโขทัย เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๙

ที่มา : ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

๓. มรดกโลกบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง ตั้งอยู่ใน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี เป็นบริเวณที่มนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์เคยอยู่อาศัยราว ๕,๖๐๐-๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว จุดเริ่มต้นของการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง มาจากการพบภาชนะลายเขียนสี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยชาวบ้านเชียง ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ชาวอเมริกัน ได้มาพบภาชนะดินเผาโดยบังเอิญจึงนำไปแจ้งที่กรมศิลปากร ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ทางกรมศิลปากรเริ่มดำเนินการขุดค้นทางโบราณคดีที่บ้านเชียงอย่างจริงจังเป็นครั้งแรก และครั้งที่ ๒ ขุดค้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้เสด็จทอดพระเนตรแหล่งขุดค้นที่วัดโพธิ์ศรีโนนพร้อมกับแหล่งอื่นในบ้านเชียง (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง, ๒๕๕๙) และมีพระราชดำริในการพัฒนาแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงให้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ของประชาชน รวมทั้งเป็นที่เก็บรักษาโบราณวัตถุที่ผ่านขั้นตอนการอนุรักษ์มาแล้ว ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๑๘ กรมศิลปากรร่วมกับมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ได้ร่วมมือกันขุดค้นและหาข้อมูลใหม่เพิ่มเติม โดยเรียกโครงการนี้ว่า “โครงการโบราณคดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง จึงได้เริ่มจัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา

ในปีพ.ศ. ๒๕๒๔ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุดรธานี ร่วมกับกรมศิลปากร ได้ของบประมาณจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล มาสร้างอาคารหลังแรก และนายมีชัย ฤชุพันธุ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ขอเงินงบประมาณในโครงการเงิน กสข. มาปรับปรุงสภาพพื้นที่ให้สูงขึ้นจนพ้นจากน้ำท่วมในฤดูฝน พ.ศ. ๒๕๒๕ ดร. สิปปนนท์ เกตุทัต อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ของบประมาณสร้างอาคารหลังที่ ๒ จากมูลนิธิ จอห์น เอฟ. เคนเนดี แห่งประเทศไทย และกรมศิลปากรได้มีงบประมาณสนับสนุนด้านครุภัณฑ์ เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๖,๑๐๐,๐๐๐ บาท (พิพิธภัณฑสถานแห่ง

ชาติบ้านเชียง, ๒๕๕๙) เนื่องจากในวโรกาสสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีมีพระชนมายุ ๘๔ พรรษา กรมศิลปากร ได้กราบบังคมทูลพระบรมราชานุญาติใช้ชื่ออาคารหลังนี้ว่า “อาคารสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี” และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ทรงเป็นผู้แทนพระองค์เสด็จทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

แหล่งวัฒนธรรมบ้านเชียงได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ในปัจจุบันพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง มีพื้นที่เพิ่มขึ้นเป็น ๒๕ ไร่ คือ บริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง หลุมขุดค้นทางโบราณคดีวัดโพธิ์ศรีโนน และบ้านไทพาน ด้วยเหตุผลที่คนบ้านเชียงยุคก่อนประวัติศาสตร์ ได้มีหลักฐานชีวิตความเป็นอยู่ที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมของคนยุคนั้น เช่น การทำการเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การทำหัตถกรรม การหล่อสำริด การใช้เหล็ก และการฝังศพ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้วิถีชีวิตของผู้คนในยุคก่อนประวัติศาสตร์

ด้วยน้ำพระทัยที่เปี่ยมล้นในการดูแลทุกข์สุขของราษฎร และความสนพระราชหฤทัยในการอนุรักษ์มรดกของชาติอย่างจริงจัง ทำให้การอนุรักษ์ศิลปวัตถุและโบราณวัตถุของภาคราชการและภาคประชาชนเข้มแข็ง

ภาพที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จทอดพระเนตรการขุดค้นแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๕

ที่มา : <http://www.matichon.co.th/news/345145>

ขึ้น เยาวชนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ และรากเหง้าทางประวัติศาสตร์ของไทยได้อย่างเต็มภาคภูมิผ่านพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหลายแห่ง สิ่งเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้หลายสถานที่สำคัญในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุดรธานี ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมในที่สุด ส่งผลให้ ๓ จังหวัดนี้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งมรดกโลกเป็นจำนวนมาก กระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ประชาชนหลากหลายอาชีพ

พวกเราชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาขอน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช อย่างหาที่สุดมิได้ไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงวัฒนธรรม กรมศิลปากร สำนักศิลปากรที่ ๓ พระนครศรีอยุธยา พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา. (๒๕๕๖). ๕๑ ปี พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา. กรุงเทพฯ: พระราม ตรีเอนันต์
- กรมศิลปากร. (๒๕๕๙). พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติรามคำแหง. ค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จาก www.finearts.go.th/ramkhamhaengmuseum/index.php/ประวัติและบทบาทหน้าที่
- ทอดพระเนตรหลุมขุดค้นที่แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จ.อุดรธานี พ.ศ.๒๕๑๕. (๒๕๕๙). ค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จาก www.matichon.co.th/news/345145
- บุรพา โชติช่วง. “ถ้าพูดว่าไปได้เสียอย่างเดียวก็น่าจะได้” ‘ในหลวง’ พระราชดำรัสครั้งเสด็จเมืองโบราณศรีสขนาลัย. สยามรัฐออนไลน์ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ค้นเมื่อจาก ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ www.siamrath.co.th/n/4392
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙. “พระมหากรุณาธิคุณ ต่อมรดกโบราณคดี” ค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1479366941
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา. ค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จาก www.finearts.go.th/chaosampraya/index.php/parameters/คลังภาพทรงคุณค่า/item/ภาพถ่ายเก่า-ในหลวงและพระราชินีเสด็จเยี่ยมชมพเจ้าสามพระยา
- พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติบ้านเชียง. (๒๕๕๙). มรดกโลกบ้านเชียง หลุมขุดค้นทางโบราณคดีวัดโพธิ์ศรีโน. (แผ่นพับ).
- ศูนย์ประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๓. การเสด็จพระราชดำเนินของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในจังหวัดสุโขทัย. ค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จาก www.3armyarea-rta.com/armyisoc3/aisoc15.htm